

HET BOEK ESTER.

1

Vasti door Ahasveros verstooten:

- 1 Het geschiedde nu in de dagen van Ahasveros,
(hij is die Ahasveros,
welke regeerde van Indië af
tot aan Moorenland toe,
honderd zevenentwintig landschappen):
- 2 in die dagen,
als de koning Ahasveros op den troon zijns koninkrijks zat,
die op den burg Susan was:
- 3 in het derde jaar zijner regeering
maakte hij een maaltijd voor alle zijne vorsten
en zijne knechten:
de macht van Perzen en Meden,
de grootste heeren,
en de oversten der landschappen
waren voor zijn aangezicht,
- 4 als hij vertoonde den rijkdom der heerlijkheid zijns rijks,
en de kostelijkheid des sieraads zijner grootheid
vele dagen lang,
honderd en tachtig dagen.
- 5 Toen nu die dagen vervuld waren,
maakte de koning een maaltijd voor al het volk,
dat gevonden werd op den burg Susan,
van den grootste tot den kleinste,
zeven dagen lang,
in het voorhof van den hof van het koninklijk paleis.
- 6 Daar waren witte,
groene
en hemelsblauwe *behangsels*,
gevat aan fijn linnen
en purperen banden,
in zilveren ringen,
en *aan* marmeren pilaren;
de bedsteden waren van goud
en zilver,
op eenen vloer
van porfiersteen,
van marmer,
en albast,
en kostelijke steenen.
- 7 En men gaf te drinken in vaten van goud,
en het ééne vat was anders
dan het andere vat;
en daar was veel koninklijke wijn,
naar des konings vermogen.
- 8 En het drinken geschiedde naar de wet,
dat niemand dwong;
want alzóó had de koning vastelijk bevolen
aan alle grooten zijns huizes,
dat zij doen zouden naar den wil van eenen iegelijken.
- 9 De koningin Vasti maakte óók een maaltijd voor de vrouwen,
in het koninklijke huis,
hetwelk de koning Ahasveros had.

- 10 Op den zevenden dag,
toen des konings hart vroolijk was van den wijn,
zeide hij tot Mehuman,
Bizta,
Harbona,
Bigta,
en Abagta,
Zethar,
en Karkas,
de zeven kamerlingen
dienende voor het aangezicht des konings Ahasveros,
- 11 dat zij Vasti de koningin,
zouden brengen voor het aangezicht des konings,
met de koninklijke kroon,
om den volkeren
en den vorsten
hare schoonheid te toonen;
want zij was schoon van aangezicht.
- 12 Doch de koningin Vasti weigerde te komen
op het woord des konings,
hetwelk door den dienst der kamerlingen *haar aangezegd was*.
Toen werd de koning zeer verbolgen,
en zijne grimmigheid ontstak in hem.
- 13 Toen zeide de koning tot de wijzen,
die de tijden verstonden,
(want alzóó moest des konings zaak geschieden,
in de tegenwoordigheid van alle degenen,
die de wet
en het recht wisten:
- 14 de naasten nu bij hem waren
Karsena,
Sethar,
Admatha,
Tarsis,
Meres,
Marsena,
Memuchan,
zeven vorsten der Perzen en der Meden,
die het aangezicht des konings zagen,
die vooraan zaten in het koninkrijk):
- 15 wat men naar de wet met de koningin Vasti doen zoude,
omdat zij niet gedaan had
het woord des konings Ahasveros
door den dienst der kamerlingen?
- 16 Toen zeide Memuchan voor het aangezicht des konings
en der vorsten:
"De koningin Vasti heeft niet alleen tegen den koning misdaan,
maar *ook* tegen alle de vorsten
en tegen alle de volkeren,
die in alle de landschappen des konings Ahasveros zijn.
- 17 Want deze daad der koningin zal uitkomen
tot alle vrouwen,
zoodat zij hare mannen verachten zullen in hare oogen,
als men zeggen zal:
'De koning Ahasveros zeide
dat men de koningin Vasti voor zijn aangezicht brengen zoude,
maar zij kwam niet.'
- 18 Te dezen zelfden dage zullen de vorstinnen der Perzen

- en Meden
óók *alzóó* zeggen
tot alle de vorsten des konings,
als zij deze daad der koningin zullen hooren;
en daar zal verachting
en toorn genoeg wezen.
- 19 Indien het den koning goeddunkt,
dat een koninklijk gebod van hem uitga,
hetwelk geschreven worde in de wetten
der Perzen en Meden,
en dat men het niet overtrede:
Dat Vasti niet inga
voor het aangezicht des konings Ahasveros:
en de koning geve haar koningschap
aan hare naaste,
die beter is dan zij.
- 20 Als het bevel des konings,
hetwelk hij doen zal,
in zijn gansche koninkrijk,
(want het is groot),
gehoord zal worden,
zoo zullen alle vrouwen aan hare mannen eere geven,
van de grootste
tot de kleinste toe."
- 21 Dit woord nu was goed
in de oogen des konings
en der vorsten,
en de koning deed naar het woord van Memuchan;
- 22 en hij zond brieven
aan alle de landschappen des konings,
aan een iegelijk landschap naar zijne schrift
en aan elk volk naar zijne sprake:
Dat elk man opperheer in zijn huis wezen zoude,
en spreken naar de sprake zijns volks.

2

Ester tot koningin gekozen:

- 1 Na deze geschiedenissen,
toen de grimmigheid des konings Ahasveros gestild was,
gedacht hij aan Vasti
en wat zij gedaan had,
en wat over haar besloten was.
- 2 Toen zeiden de jongelingen des konings,
die hem dienden:
"Men zoeke den koning jonge dochters,
maagden,
schoon van aangezicht";
- 3 en de koning bestelle opzichters
in alle de landschappen zijns koninkrijks,
dat zij vergaderen alle jonge dochters,
maagden,
schoon van aangezicht,
in den burg Susan,
in het huis der vrouwen,
onder de hand van Hegai,
des konings kamerling,
bewaarder der vrouwen;

- en men geve haar hare versierselen.
- 4 En de jonge dochter,
die in des konings oog schoon wezen zal,
worde koningin in Vasti's plaats.
Deze zaak nu was goed
in de oogen des konings,
en hij deed alzoo.
- 5 Daar was een Joodsch man
op den burg Susan,
wiens naam was Mordechai,
een zoon van Jaïr,
den zoon van Simeï,
den zoon van Kis,
een Benjaminit;
- 6 die weggevoerd was van Jeruzalem
met de weggevoerden,
die weggevoerd waren met Jechonja,
den koning van Juda,
denwelken Nebukadnezar,
de koning van Babel,
had weggevoerd.
- 7 En hij was het,
die opvoedde Hadassa,
(deze is Ester,
de dochter zijns ooms),
want zij had geenen vader
noch moeder;
en zij was eene jonge dochter,
schoon van gedaante
en schoon van aangezicht;
en als haar vader
en hare moeder stierven,
had haar Mordechai zich tot eene dochter aangenomen.
- 8 Het geschiedde nu,
toen het woord des konings
en zijne wet ruchtbaar werd,
en toen vele jonge dochters te zamen vergaderd werden
op den burg Susan,
onder de hand van Hegai,
dat Ester óók werd genomen
in des konings huis,
onder de hand van Hegai,
den bewaarder der vrouwen.
- 9 En de jonge dochter was schoon in zijne oogen,
en zij verkreeg gunst voor zijn aangezicht;
daarom haastte hij met hare versierselen
en hare deelen haar te geven,
en zeven aanzienlijke jonge dochters haar te geven
uit het huis des konings;
en hij verplaatste haar
en hare jonge dochters
naar het beste van het huis der vrouwen.
- 10 Ester had haar volk
en hare maagschap
niet te kennen gegeven,
want Mordechai had haar geboden,
dat zij het niet zoude te kennen geven.
- 11 Mordechai nu wandelde alle dagen

- voor den voorhof van het huis der vrouwen,
om te vernemen
naar den welstand van Ester,
en wat met haar geschieden zoude.
- 12 Als nu de beurt van elke jonge dochter naakte
om tot den koning Ahasveros te komen,
nadat haar twaalf maanden lang
naar de wet der vrouwen geschied was,
want alzóó werden vervuld de dagen harer versieringen,
zes maanden met mirreolie,
en zes maanden met specerijen,
en met *andere* versierselen der vrouwen;
- 13 daarmede kwam dan de jonge dochter
tot den koning:
al wat zij zeide werd haar gegeven,
dat zij daarmede ging
uit het huis der vrouwen
naar het huis des konings;
- 14 des avonds ging zij daarin,
en des morgens ging zij weder
naar het tweede huis der vrouwen
onder de hand van Saäsgaz,
den kamerling des konings,
den bewaarder der bijwijven;
zij kwam niet weder tot den koning,
tenware de koning lust tot haar had
en zij bij name geroepen werd.
- 15 Als nu de beurt van Ester,
de dochter van Abihaïl,
den oom van Mordechai,
(die hij zich tot dochter genomen had)
naakte,
dat zij tot den koning komen zoude,
begeerde zij nietmetal,
dan wat Hegai,
des konings kamerling,
de bewaarder der vrouwen,
zeide;
en Ester verkreeg genade
in de oogen van allen, die haar zagen.
- 16 Alzoo werd Ester genomen
tot den koning Ahasveros,
tot zijn koninklijk huis,
in de tiende maand,
welke is de maand Tebeth,
in het zevende jaar zijns rijks.
- 17 En de koning beminde Ester boven alle vrouwen,
en zij verkreeg genade
en gunst voor zijn aangezicht,
boven alle maagden;
hij zette de koninklijke kroon op haar hoofd,
en hij maakte haar koningin
in de plaats van Vasti.
- 18 Toen maakte de koning een grooten maaltijd
voor alle zijne vorsten
en zijne knechten,
den maaltijd van Ester;
en hij gaf den landschappen rust,

en hij gaf geschenken naar des konings vermogen.

Mordechai ontdekt eene samenzwering tegen den koning:

- 19 Toen nu ten anderen male maagden vergaderd werden,
zoo zat Mordechai in de poort des konings:
- 20 (Ester *nu* had hare maagschap
en haar volk
niet te kennen gegeven,
gelijk Mordechai haar geboden had;
want Ester deed het bevel van Mordechai,
gelijk als toen zij bij hem opgevoed werd):
- 21 in die dagen,
als Mordechai in de poort des konings zat,
werden Bigtan
en Teres,
twee kamerlingen des konings,
van de dorpelwachters,
zeer toornig,
en zij zochten de hand te slaan
aan de koning Ahasveros.
- 22 En deze zaak werd Mordechai bekend gemaakt,
en hij gaf ze der koningin Ester te kennen;
en Ester zeide het den koning
in Mordechai's naam.
- 23 Als men de zaak onderzocht,
is het alzoo bevonden,
en zij beiden werden aan eene galg gehangen;
en het werd in de kroniek geschreven
voor het aangezicht des konings.

3

Haman overreedt den koning alle Joden om te brengen:

- 1 Na deze geschiedenissen
maakte de koning Ahasveros Haman groot,
den zoon van Hammedatha,
den Agagiet,
en hij verhoogde hem,
en hij zette zijnen stoel boven alle vorsten,
die bij hem waren.
- 2 En alle de knechten des konings,
die in de poort des konings waren,
neigden
en bogen zich neder voor Haman,
want de koning had alzóó van hem bevolen;
maar Mordechai neigde zich niet
en boog zich niet neder.
- 3 Toen zeiden de knechten des konings,
die in de poort des konings waren,
tot Mordechai:
"Waarom overtreedt gij des konings gebod?"
- 4 Het geschiedde nu,
toen zij *dit* van dag tot dag tot hem zeiden,
en hij naar hen niet hoorde,
zoo gaven zij het Haman te kennen,
opdat zij zagen,
of de woorden van Mordechai bestaan zouden;
want hij had hun te kennen gegeven,

- dat hij een Jood was.
- 5 Toen Haman zag,
dat Mordechai zich niet neigde,
noch zich voor hem nederboog,
zoo werd Haman vervuld met grimmigheid.
- 6 Doch hij verachtte in zijne oogen,
dat hij aan Mordechai alléén de hand zoude slaan,
(want men had hem het volk van Mordechai aangewezen),
maar Haman zocht alle de Joden,
die in het gansche koninkrijk van Ahasveros waren,
namelijk het volk van Mordechai,
te verdelgen.
- 7 In de eerste maand
(deze is de maand Nisan),
in het twaalfde jaar des konings Ahasveros,
wierp men het Pûr,
dat is het lot,
voor Hamans aangezicht,
van dag
tot dag
en van maand *tot maand*,
tot de twaalfde maand toe:
deze is de maand Adar.
- 8 Want Haman
had tot den koning Ahasveros gezegd:
"Daar is een volk,
verstrooid
en verdeeld onder de volkeren
in alle de landschappen uws koninkrijks,
en hunne wetten zijn verscheiden
van de *wetten* aller volken,
ook doen zij des konings wetten niet;
daarom is het den koning niet oorbaarlijk
hen te laten blijven.
- 9 Indien het den koning goeddunkt,
laat er geschreven worden,
dat men ze verdoe:
zoo zal ik tienduizend talenten zilvers opwegen
in de handen dergenen,
die het werk doen,
om in des konings schatten te brengen."
- 10 Toen trok de koning zijnen ring van zijne hand,
en hij gaf hem aan Haman,
den zoon van Hammadatha,
den Agagiet,
der Joden tegenpartijder;
- 11 en de koning zeide tot Haman:
"Dat zilver zij u geschonken,
ook dat volk,
om daarmee te doen
naardat het goed is in uwe oogen."
- 12 Toen werden de schrijvers des konings geroepen,
in de eerste maand,
op den dertienden dag derzelve,
en daar werd geschreven
naar alles wat Haman beval,
aan de stadhouders des konings,
en aan de landvoogden

- die over elk landschap waren,
en aan de vorsten van elk volk,
elk landschap naar zijn schrift
en elk volk naar zijne spraak:
daar werd geschreven
in den naam des konings Ahasveros,
en het werd met des konings ring verzegeld.
- 13 De brieven nu werden gezonden
door de hand der loopers
tot alle de landschappen des konings,
dat men zoude verdelgen,
dooden
en verdoen
alle de Joden,
van den jonge
tot den oude toe,
de kleine kinderen
en de vrouwen,
op éénen dag,
op den dertienden der twaalfde maand
(deze is de maand Adar),
en dat men hunnen buit zoude rooven.
- 14 De inhoud van het geschrift was,
dat er eene wet zoude gegeven worden
in alle landschappen,
openbaar aan alle volken,
dat zij tegen dien dag zouden gereed zijn.
- 15 De loopers gingen uit,
voortgedreven zijnde door het woord des konings,
en de wet werd uitgegeven
in den burg Susan.
En de koning en Haman
zaten en dronken,
doch de stad Susan was verward.

4

Ester tracht de Joden te redden:

- 1 Als Mordechai wist al wat er geschied was,
zoo verscheurde Mordechai zijne kleederen,
en hij trok eenen zak aan
met asch;
en hij ging uit door het midden der stad,
en hij riep *met* een groot en bitter geroep.
- 2 En hij kwam tot vóór de poort des konings;
want niemand mocht in des konings poort inkomen
bekleed met eenen zak.
- 3 En in ieder landschap
en iedere plaats,
waar het woord des konings
en zijne wet aankwam,
was een groote rouw onder de Joden,
met vasten
en geweent
en misbaar:
velen lagen in zakken
en asch.
- 4 Toen kwamen Esters jonge dochters

en hare kamerlingen,
en zij gaven het haar te kennen;
en het deed de koningin zeer wee,
en zij zond kleederen om Mordechai aan te doen
en zijnen zak van hem af te doen;
maar hij nam ze niet aan.

5 Toen riep Ester Hathach,
een van de kamerlieden des konings,
welke hij voor haar gesteld had;
en zij gaf hem bevel
aan Mordechai
om te weten wat dit
en waarom dit ware.

6 Als Hathach nu uitging tot Mordechai,
op de straat der stad,
die vóór de poort des konings was,

7 zoo gaf Mordechai hem te kennen
al wat hem wedervaren was,
en de verklaring van het zilver,
hetwelk Haman gezegd had te zullen wegen
in de schatten des konings,
voor de Joden,
om hem om te brengen;

8 en hij gaf hem het afschrift der geschreven wet,
die te Susan gegeven was
om hen te verdelgen,
dat hij ze Ester liet zien,
en haar te kennen gaf,
en haar gebod,
dat zij tot den koning ging,
om hem te smeeken
en van hem te verzoeken
voor haar volk.

9 Hathach nu kwam
en gaf Ester de woorden van Mordechai te kennen.

10 Toen zeide Ester tot Hathach,
en gaf hem bevel aan Mordechai:

11 "Alle knechten des konings,
en het volk der landschappen des konings,
weten wel,
dat al die tot den koning ingaat
in den binnensten voorhof,
die niet geroepen is,
hetzij man of vrouw,
zijn ééinig vonnis is,
dat men *hem* doode,
tenzij de koning hem den gouden scepter toereike,
opdat hij levend blijve:
ik nu ben deze dertig dagen
niet geroepen om tot den koning in te komen."

12 En zij gaven de woorden van Ester
aan Mordechai te kennen.

13 Zoo zeide Mordechai,
dat men Ester wederom zeggen zoude:
"Beeld u niet in uwe ziel,
dat gij zult ontkomen
in het huis des konings,
meer dan alle de *andere* Joden.

- 14 Want indien gij eenigszins zwijgen zult
te dezer tijd,
zoo zal de Joden verkwikking
en verlossing
uit eene andere plaats ontstaan,
maar gij
en uws vaders huis zult omkomen;
en wie weet,
of gij *niet* om zulken tijd als deze is
tot dit koninkrijk geraakt zijt."
- 15 Toen zeide Ester,
dat men Mordechai weder aanzeggen zoude:
- 16 "Ga,
vergader alle Joden,
die te Susan gevonden worden,
en vast voor mij,
en eet
of drinkt niet
in drie dagen,
des nachts
noch des daags:
ik
en mijne jonge dochters
zullen óók alzoo vasten;
en alzóó zal ik tot den koning ingaan,
hetwelk niet naar de wet is.
Wanneer ik dan omkom,
zoo kom ik om."
- 17 Toen ging Mordechai heen,
en hij deed naar alles,
dat Ester hem geboden had.

5

Ester gaat tot den koning. Haman laat een galg voor Mordechai oprichten:

- 1 Het geschiedde nu
aan den derden dag,
dat Ester een koninklijk kleed aantrok,
en stond in het binnenste voorhof
van des konings huis,
tegenover het huis des konings;
de koning nu zat op zijnen koninklijken troon,
in het koninklijke huis,
tegenover de deur van het huis.
- 2 En het geschiedde,
toen de koning de koningin Ester zag,
staande in den voorhof,
verkreeg zij genade in zijne oogen,
zoodat de koning den gouden sceppter,
die in zijne hand was,
Ester toereikte;
en Ester naderde
en roerde de spits des sceppters aan.
- 3 Toen zeide de koning tot haar:
"Wat is u,
koningin Ester,
of wat is uw verzoek?
Het zal u gegeven worden,

ook tot de helft des koninkrijks."
4 Ester nu zeide:
"Indien het den koning goeddunkt,
zoo kome de koning met Haman
heden tot den maaltijd,
dien ik hem bereid heb."
5 Toen zeide de koning:
"Doet Haman spoeden,
dat hij het bevel Esters doe."
Als nu de koning met Haman tot den maaltijd,
dien Ester bereid had gekomen was,
6 zoo zeide de koning tot Ester
op den maaltijd des wijns:
"Wat is uwe bede?
en het zal u gegeven worden;
en wat is uw verzoek?
het zal geschieden,
ook tot de helft des koninkrijks."
7 Toen antwoordde Ester
en zeide:
"Mijn bede
en verzoek is:
8 Indien ik genade gevonden heb
in de oogen des konings,
en indien het den koning goeddunkt
mij te geven mijne bede
en mijn verzoek te doen,
zoo kome de koning met Haman tot den maaltijd,
dien ik hem bereiden zal:
zoo zal ik morgen doen
naar het bevel des konings."
9 Toen ging Haman tenzelfden dage uit,
vroolijk
en goedsmoeds;
maar toen Haman Mordechai zag in de poort des konings,
en dat hij niet opstond
noch zich voor hem bewoog,
zoo werd Haman vervuld met grimmigheid
op Mordechai.
10 Doch Haman bedwong zich,
en hij kwam tot zijn huis;
en hij zond heen
en liet zijne vrienden komen,
en Zeres,
zijne huisvrouw;
11 en Haman vertelde hun de heerlijkheid zijns rijkdoms,
en de veelheid zijner zonen,
en alles waarin de koning hem groot gemaakt had,
en waarin hij hem verheven had
boven de vorsten
en de knechten des konings.
12 Voorts zeide Haman:
"Ook heeft de koningin Ester niemand
met den koning doen komen
tot den maaltijd,
dien zij bereid heeft,
dan mij,
en ik ben ook tegen morgen van haar

- 13 met den koning genoodigd;
doch dit alles baat mij niet,
zoo langen tijd
als ik den Jood Mordechai zie zitten
in de poort des konings."
- 14 Toen zeide zijne huisvrouw Zeres tot hem,
mitsgaders alle zijne vrienden:
"Men make eene galg,
vijftig ellen hoog,
en zeg morgen den koning,
dat men Mordechai daaraan hange:
ga dan vroolijk met de koning tot dien maaltijd."
Deze raad nu dacht Haman goed,
en hij deed de galg maken.

6

Haman voor Mordechai vernederd:

- 1 In dienzelfden nacht
was de slaap van den koning geweken,
en hij zeide,
dat men het boek der gedachtenissen,
de kronieken,
brengen zoude;
en zij werden in de tegenwoordigheid des konings gelezen.
- 2 En men vond geschreven,
dat Mordechai had te kennen gegeven
van Bigtana
en Teres,
twee kamerlingen des konings
uit de dorpelwachters,
die de hand zochten te leggen
aan den koning Ahasveros.
- 3 Toen zeide de koning:
"Wat eer
en verhooging is Mordechai hiervoor gedaan?"
En de jongelingen des konings,
zijne dienaars,
zeiden:
"Aan hem is niets gedaan."
- 4 Toen zeide de koning:
"Wie is in den voorhof?"
(Haman nu was gekomen in den buitenvoorhof
van het huis des konings,
om den koning te zeggen,
dat men Mordechai zoude hangen
aan de galg,
die hij hem had doen bereiden).
- 5 En des konings jongelingen zeiden tot hem:
"Zie,
Haman staat in den voorhof."
Toen zeide de koning:
"Dat hij inkome."
- 6 Als Haman ingekomen was,
zoo zeide hem de koning:
"Wat zal men den man doen,
tot wiens eere de koning een welbehagen heeft?"
Toen zeide Haman in zijn hart:

- "Tot wien heeft de koning een welbehagen,
om *hem* eere te doen,
meer dan tot mij?"
- 7 Daarom zeide Haman tot den koning:
"Den man,
tot wiens eere de koning een welbehagen heeft,
8 zal men het koninklijke kleed brengen,
dat de koning pleegt aan te trekken,
en het paard,
waar de koning op pleegt te rijden;
en dat de koninklijke kroon op zijn hoofd gezet worde;
9 en men zal dat kleed
en dat paard geven
in de hand van eenen uit de vorsten des konings,
van de grootste heeren,
en men zal het dien man aantrekken,
tot wiens eere de koning een welbehagen heeft,
en men zal hem op dat paard doen rijden
door de straten der stad,
en men zal vóór hem roepen:
'Alzóó zal men den man doen,
tot wiens eere de koning een welbehagen heeft.'"
- 10 Toen zeide de koning tot Haman:
"Haast u,
neem dat kleed
en dat paard,
gelijk gij gesproken hebt,
en doe Mordechai den Jood alzóó,
die aan de poort des konings zit;
laat niet één woord vallen
van alles dat gij gesproken hebt."
- 11 En Haman nam dat kleed
en dat paard,
en trok het kleed Mordechai aan,
en deed hem rijden door de straten der stad,
en hij riep vóór hem:
"Alzóó zal men dien man doen,
tot wiens eere de koning een welbehagen heeft."
- 12 Daarna keerde Mordechai wederom tot de poort des konings;
maar Haman werd voortgedreven naar zijn huis,
treurig
en met bedekt hoofd.
- 13 En Haman vertelde aan zijne huisvrouw Zeres
en alle zijne vrienden
al wat hem wedervaren was.
Toen zeiden hem zijne wijzen
en Zeres zijne huisvrouw:
"Indien Mordechai,
voor wiens aangezicht gij zijt begonnen te vallen,
van het zaad der Joden is,
zoo zult gij tegen hem niet vermogen,
maar gij zult gewisselijk voor zijn aangezicht vallen."
- 14 Toen zij nog met hem spraken,
zoo kwamen des konings kamerlingen nabij,
en zij haastten Haman tot den maaltijd te brengen,
dien Ester bereid had.

7

Ester ontdekt den koning het plan van Haman:

- 1 Toen de koning met Haman gekomen was
om te drinken met de koningin Ester,
2 zoo zeide de koning tot Ester
ook op den tweeden dag,
op den maaltijd des wijns:
"Wat is uwe bede,
koningin Ester,
en zij zal u gegeven worden;
en wat is uw verzoek?
het zal geschieden,
ook tot de helft des koninkrijks."
3 Toen antwoordde de koningin Ester
en zeide:
"Indien ik,
o koning,
genade in uwe oogen gevonden heb,
en indien het den koning goeddunkt,
men geve mij mijn leven om mijner bede wil,
en mijn volk om mijns verzoeks wil.
4 Want wij zijn verkocht,
ik en mijn volk,
dat men *ons* verdelge,
doode
en ombrenge.
Indien wij nog tot knechten
en tot dienstmaagden waren verkocht geweest,
ik zoude gezwegen hebben,
ofschoon de onderdrukker de schade des konings
geenszins zoude kunnen vergoeden."

Haman opgehangen:

- 5 Toen sprak de koning Ahasveros
en zeide tot de koningin Ester:
"Wie is die
en waar is hij,
die zijn hart vervuld heeft
om alzóó te doen?"
6 En Esther zeide:
"De man,
de onderdrukker
en vijand,
is deze booze Haman."
Toen verschrikte Haman voor het aangezicht des konings
en der koningin.
7 En de koning stond op in zijne grimmigheid van den maaltijd des wijns,
en ging naar den hof van het paleis;
en Haman bleef staan om van de koningin Ester
aangaande zijn leven verzoek te doen,
want hij zag,
dat het kwaad van den koning over hem
ten volle besloten was.
8 Toen de koning wederkwam uit den hof van het paleis
in het huis van den maaltijd des wijns,
zoo was Haman gevallen op het bed,
daar Ester op was.

- Toen zeide de koning:
"Zoude hij ook nog de koningin verkrachten bij mij in het huis?"
Het woord ging uit des konings mond,
en zij bedekten Hamans aangezicht.
- 9 En Harbona,
een van de kamerlingen voor het aanschijn des konings *staande*,
zeide:
"Ook zie,
de galg,
welke Haman gemaakt heeft voor Mordechai,
die goed voor den koning gesproken heeft,
staat bij Hamans huis,
vijftig ellen hoog."
Toen zeide de koning:
"Hangt hem daaraan."
- 10 Alzoo hingen zij Haman aan de galg,
die hij voor Mordechai had doen bereiden,
en de grimmigheid des konings werd gestild.

8

Mordechai verhoogd. Des konings bevel ten gunste der Joden:

- 1 Te dienzelfden dage gaf de koning Ahasveros
aan de koningin Ester het huis Hamans,
des vijands der Joden;
en Mordechai kwam voor het aangezicht des konings,
want Ester had te kennen gegeven wat hij voor haar was.
- 2 En de koning toog zijnen ring af,
dien hij van Haman genomen had,
en gaf hem aan Mordechai;
en Ester stelde Mordechai over het huis Hamans.
- 3 En Ester sprak verder voor het aangezicht des konings,
en zij viel voor zijne voeten,
en zij weende,
en zij smeekte hem,
dat hij de boosheid van Haman de Agagiet,
en zijne gedachte,
die hij tegen de Joden gedacht had,
zoude wegnemen.
- 4 De koning nu reikte den gouden schepter Ester toe.
Toen rees Ester op
en zij stond voor het aangezicht des konings;
en zij zeide:
- 5 "Indien het den koning goeddunkt,
en indien ik genade voor zijn aangezicht gevonden heb,
en deze zaak voor den koning recht is,
en ik in zijne oogen aangenaam ben,
dat er geschreven worde,
dat de brieven
en de gedachte van Haman,
den zoon van Hammedatha,
den Agagiet,
wederroepen worden,
welke hij geschreven heeft
om de Joden om te brengen,
die in alle de landschappen des konings zijn.
- 6 Want hoe zal ik vermogen,
dat ik aanzie het kwaad,

- dat mijn volk treffen zal,
en hoe zal ik vermogen,
dat ik aanzie het verderf
van mijn geslacht?"
- 7 Toen zeide de koning Ahasveros tot de koningin Ester
en tot Mordechai den Jood:
"Zie,
het huis Hamans heb ik Ester gegeven,
en hem heeft men aan de galg gehangen,
omdat hij zijne hand aan de Joden geslagen had.
- 8 Schrijft dan gijlieden voor de Joden,
zooals het goed is in uwe oogen,
in des konings naam,
en verzegelt het met des konings ring,
want het schrift,
dat in des konings naam geschreven
en met des konings ring verzegeld is,
is niet te wederroepen.
- 9 Toen werden des konings schrijvers geroepen,
te dier tijd in de derde maand
(dat is de maand Sivan),
op den drieëntwintigsten derzelve,
en daar werd geschreven
naar alles dat Mordechai gebod,
aan de Joden,
en aan de stadhouders
en landvoogden
en oversten der landschappen,
die van Indië af
tot aan Moorenland *strekken*,
honderd en zevenentwintig landschappen,
en ieder landschap naar zijn schrift
en ieder volk naar zijne spraak,
ook aan de Joden naar hun schrift
en naar hunne spraak;
- 10 en men schreef in des konings Ahasveros naam,
en men verzegelde het met des konings ring,
en men zond de brieven door de hand der loopers te paard,
rijdende op snelle kameelen,
op muilieren van merriën geteeld:
- 11 Dat de koning den Joden toeliet,
die in elke stad waren,
zich te vergaderen,
en voor hun leven te staan,
om te verdelgen,
te dooden
en om te brengen
alle macht des volks
en des landschaps,
die hen benauwen zoude,
de kleine kinderen
en de vrouwen,
en hunnen buit te rooven;
- 12 op éénen dag
in alle de landschappen des konings Ahasveros,
op den dertienden der twaalfde maand,
dat is de maand Adar.
- 13 De inhoud van dat geschrift was,

- dat eene wet zoude gegeven worden in alle landschappen,
openbaar aan alle volken,
en dat de Joden gereed zouden zijn tegen dien dag,
om zich te wreken aan hunne vijanden.
- 14 De loopers,
die op snelle kameelen reden
en op muildieren,
trokken snellijk uit,
aangedreven zijnde door het woord des konings.
Deze wet nu werd gegeven op den burg Susan.
- 15 En Mordechai ging uit van voor het aangezicht des konings,
in een hemelsblauw en wit koninklijk kleed,
en met eene groote gouden kroon,
en met een opperkleed van fijn linnen
en purper;
en de stad Susan juichte
en was vroolijk.
- 16 Bij de Joden was licht
en blijdschap
en vreugde
en eere;
- 17 ook in alle
en een ieder landschap
en in alle
en een iedere stad,
ter plaatse waar des konings woord
en zijne wet aankwam,
daar was bij de Joden blijdschap
en vreugde,
maaltijden
en vroolijke dagen;
en velen uit de volkeren des lands werden Joden,
want de vreeze der Joden was op hen gevallen.

9

De Joden wreken zich op hun vijanden:

- 1 In de twaalfde maand nu,
(dat is de maand Adar),
op den dertienden dag derzelve,
toen des konings woord
en zijne wet nabij gekomen was,
dat men het doen zoude,
ten dage als de vijanden der Joden hoopten
over hen te heerschen,
zoo is het omgekeerd;
want de Joden heerschten zelve over hunne haters.
- 2 *Want* de Joden vergaderden zich in hunne steden,
in alle de landschappen des konings Ahasveros,
om de hand te slaan aan degenen,
die hun verderf zochten;
en niemand bestond voor hen,
want hunlieder schrik was op alle volkeren gevallen.
- 3 En alle de oversten der landschappen,
en de stadhouders,
en de landvoogden,
die het werk des konings deden,
verhieven de Joden,

want de vrees voor Mordechai was op hen gevallen.
4 Want Mordechai was groot in het huis des konings,
en zijn gerucht ging uit door alle landschappen;
want die man Mordechai werd gaandeweg grooter.
5 De Joden nu sloegen op alle hunne vijanden
met den slag des zwaard
en der dooding
en der verderving,
en zij deden met hunne haters naar hun welbehagen.
6 En in den burg Susan hebben de Joden gedood
en omgebracht
vijfhonderd mannen;
7 en Parsandatha,
en Dalpon,
en Aspatha,
8 en Poratha,
en Adalja,
en Aridatha,
9 en Parmasta,
en Arisai,
en Aridai,
en Vaizatha,
10 de tien zonen van Haman,
den zoon van Hamedatha,
den vijand der Joden,
doodden zij;
maar zij sloegen hunne handen niet aan den roof.
11 Te dien dage kwam voor de koning het getal der gedooden
op den burg Susan.
12 En de koning zeide tot de koningin Ester:
"Te Susan op den burg hebben de Joden gedood
en omgebracht
vijfhonderd mannen
en de tien zonen Hamans;
wat hebben zij al in de andere landschappen des konings gedaan?
Wat is nu uwe bede?
en het zal u gegeven worden;
of wat is verder uw verzoek?
het zal geschieden."
13 Toen zeide Ester:
"Dunkt het den koning goed,
men late ook morgen toe den Joden, die te Susan zijn,
te doen naar het gebod van heden;
en men hange de tien zonen Hamans aan de galg."
14 Toen zeide de koning,
dat men alzoo doen zoude,
en daar werd een gebod gegeven te Susan,
en men hing de tien zonen Hamans op.
15 En de Joden,
die te Susan waren,
vergaderden ook op den veertienden dag der maand Adar,
en zij doodden te Susan driehonderd mannen;
maar zij sloegen hunne hand niet aan den roof.
16 De overige Joden nu,
die in de landschappen des konings waren,
vergaderden,
opdat zij stonden voor hun leven
en rust hadden van hunne vijanden,

en zij doodden onder hunne haters
vijfzeventigduizend;
maar zij sloegen hunne hand niet aan den roof.
17 *Dit geschiedde* op den dertienden dag der maand Adar;
en op den veertienden derzelve rustten zij,
en zij maakten dien tot een dag der maaltijden
en der vreugde.

Instelling van het Purimfeest:

18 En de Joden,
die te Susan waren,
vergaderden op den dertienden derzelve
en op den veertienden derzelve,
en zij rustten op den vijftienden derzelve,
en zij maakten dien tot een dag der maaltijden
en der vreugde.
19 Daarom maakten de Joden van de dorpen,
die in de dorpsteden woonden,
den veertienden dag der maand Adar tot vreugde
en maaltijden
en eenen vroolijken dag,
en der zending van deelen aan malkander.
20 En Mordechai beschreef deze geschiedenissen
en hij zond brieven aan alle de Joden,
die in alle de landschappen des konings Ahasveros waren,
dien die nabij
en dien die verre waren,
21 om over hen te bevestigen,
dat zij zouden onderhouden den veertienden dag der maand Adar
en den vijftienden dag derzelve,
in alle
en ieder jaar:
22 naar de dagen,
in dewelke de Joden tot rust gekomen waren van hunne vijanden,
en de maand,
die hun veranderd was
van droefenis in blijdschap,
en van rouw in eenen vroolijken dag;
dat zij die *dagen* maken zouden *tot* dagen der maaltijden,
en der vreugde,
en der zending van deelen aan malkander,
en der gaven aan de armen.
23 En de Joden namen áán te doen wat zij begonnen hadden,
en wat Mordechai aan hen geschreven had:
24 omdat Haman,
de zoon van Hammedatha,
de Agagiet,
aller Joden vijand,
tegen de Joden gedacht had hen om te brengen;
en dat het Pûr,
dat is het lot,
had geworpen,
om hen te verslaan
en om hen om te brengen.
25 Maar als zij voor den koning gekomen was,
heeft hij door brieven bevolen,
dat zijne booze gedachte,
die hij gedacht had over de Joden,

- op zijn hoofd zoude wederkeeren;
en men heeft hem
en zijne zonen aan de galg gehangen.
- 26 Daarom noemt men die dagen Purim,
naar den naam van dat Pûr.
Hierom,
vanwege alle de woorden van dien brief,
en hetgeen zij zelve daarvan gezien hadden,
en wat tot hen overgekomen was,
- 27 bevestigden de Joden,
en namen op zich
en op hun zaad
en op allen,
die zich tot hen vervoegen zouden,
dat men het niet overtrade:
dat zij deze twee dagen zouden houden,
naar het voorschrift derzelve
en naar den bestemden tijd derzelve,
in alle
en ieder jaar;
- 28 dat deze dagen gedacht zouden worden
en onderhouden,
en elk geslacht,
elk huisgezin,
elk landschap
en elke stad,
en dat deze dagen Purim niet zouden overtreden worden
onder de Joden,
en dat de gedachtenis derzelve geen einde nemen zoude
bij hun zaad.
- 29 Daarna schreef de koningin Ester,
de dochter Abihâils,
en Mordechai de Jood,
met alle macht,
om dezen brief van Purim ten tweede male te bevestigen.
- 30 En hij zond de brieven aan alle de Joden,
in de honderd zevenentwintig landschappen
des koninkrijks Ahasveros,
met woorden van vrede
en trouw;
- 31 dat zij deze dagen van Purim bevestigen zouden
op hunne bestemde tijden,
gelijk als Mordechai de Jood over hen bevestigd had,
en Ester de koningin,
en gelijk zij het bevestigd hadden voor zichzelf
en voor hun zaad:
de zaken van het vasten
en hun geroep.
- 32 En het bevel Esters bevestigde de geschiedenissen van deze Purim,
en het werd in een boek geschreven.

10

Mordechai bevordert het welzijn zijns volks:

- 1 Daarna leide de koning Ahasveros
schatting op het land
en de eilanden der zee.
- 2 Alle de werken nu zijner macht

en zijns gewelds,
en de verklaring der grootheid van Mordechai,
denwelken de koning groot gemaakt heeft,
zijn die niet geschreven
in het boek der kronieken der koningen van Medië en Perzië?
3 Want de Jood Mordechai was de tweede bij den koning Ahasveros,
en groot bij de Joden,
en aangenaam bij de menigte zijner broederen,
zoekende het beste voor zijn volk,
en sprekende voor den welstand van zijn gansche zaad.